

SZABÓ ÁRPÁD

FESZÜLTSGEGEL MEGTÖLTÖTT TEREK
Városépítészeti tér az épülettervezésben

DLA értekezés -TÉZISFÜZET

Mestermunka:
TÖBBLAKÁSOS LAKÓHÁZ
BUDAPEST, JÓZSEFVÁROS, FUTÓ UTCA

BME, URBANISZTIKA TANSZÉK - 2007. OKTÓBER
Az értekezés készült az Oktatási és Kulturális Minisztérium Deák Ferenc Ösztöndíjának támogatásával

DLA értekezés – téziszűzet
készült 50 példányban

Budapest, 2007. október

...itt jöttem rá arra, ami valahogy mindig elkerülte a figyelmemet, hogy mennyire izgalmas lehet az a tér, amiben az ember jár, hogy tud lélegezni egy tér. Szukul-bövíül, újabb és újabb impulzusokat és élményeket ad...
...Mert egy épület soha nincs önmagában, még akkor sem, ha belemegyünk, akkor is a külsőt visszuk be, annak emlékét...

Jurcsik Károly

BEVEZETŐ

A DLA mesterejárás értekezésének célja, hogy bemutassa a mestermű szellemi háttérét, alkotói eredményeit, az alkotás szakirodalmi vonatkozásait, az alkotás során alkalmazott kutatási/alkotói módszereket.

A DLA értekezés a doktori eljárás jellegének megfelelően összekapcsolódik a felépült, és az eljárás indítási kérelemben a Mestertestület számára bemutatott mesterművel (Többlakásos lakóház; Budapest, VIII. kerület, Futó utca 12-14.). A DLA értekezés így csak a mesterművel együtt értelmezhető írás, hiszen célja az, hogy a tudományos- és szakirodalmi által megalapozott módszerek segítségével mutassa be azokat a tudatos tervezési szempontokat, melyek az épület tervezése során érvényesültek.

FESZÜLTÉGGELE MEQTÖLTÖTT TEREK

2001 júliusában lehetőségem nyílt eljutni Vaals-ba, ahol Dom. Hans van der Laan által tervezett bencés kolostor található. Amint megérkeztem a szerzetes-építész által alkotott térsor elejére – amely a bejáratlól, az előudvaron és a templomtéren keresztül a kerengőudvarba vezet - olyan izgalom és feszültség kerítette hatalmába, melyet a mai napig nem tudok mással, csak az építészeti rám gyakorolt hatásával magyarázni. Órákon keresztül bolyongtam a kerengő, a templom és az oszlopos előudvar terei között és egy megmagyarázhatatlan, feszültséggel teli nyugalom töltötte be a gondolataimat; ósztónösen jól éreztem magam. Hiszem azt, hogy ez a hatás az építészeti tervezés eredménye, és mint ilyen a városi térszituációkban is megidézhető.

AZ ÉRTEKEZÉS TÉMÁJA, CÉLJA, LEHATÁROLÁSA

Az értekezés arra az építészeti és városépítészeti határán lévő területre koncentráll, mely meghatározza az épület környezethez való viszonyát, és mely az épület és környezete közötti átmenetben, illetve ennek

építészeti leképezéseiben, tereiben jelenik meg. Az építészeti tervezésnek az a mozzanata foglalkoztat, amely a külső terek épülettel való kapcsolatában érhető tetten és amely az épülettervezésen túlmutat ugyan, de attól nem szakad el. Azt a kérdést taglalom, hogy a külső és belső terek, és a terekben megjelenő funkciók milyen módon határolódhatnak el egymástól a különböző építészeti szituációkban, és hogy ezeknek a helyzeteknek milyen szerepe lehet az épületek használatában, azok értelmezésében.

Az értekezés célja az, hogy a tervező építés szemszögéből egy olyan tervezésorientált megközelítést fogalmazzak meg, mely az építészeti döntéshozatal bizonyos problémáinak kezelésében hatékony segítséget nyújthat és az építészeti tervezés oktatásában is használható. Az értekezésben a tervezéseméleti szempontokat helyezem előtérbe, hiszen a gondolat sor nem különíthető el saját építészeti/tervezési gyakorlatomtól, a megfogalmazott egyedi gondolatoktól sem.

A TÉMAVÁLASZTÁS OKA, AKTUALITÁSA

1999 óta a Budapesti Műszaki Egyetem, Építésztechnológiai Kar, Urbanisztika Tanszékén dolgozom, tanítok, míg mellette folyamatosan végzek építészeti, városépítészeti tervező tevékenységet. Ilyen módon szinte adódik az a határterület, melyre értekezésemben koncentrálok. Tervezési munkáim között mind a két terület feladatai megtalálhatóak és az engem körülvevő, gondolkodásomat, szakmai véleményformálásomat meghatározó környezet is a komplex szemléletet helyezi előtérbe.

A környezethez való finom illeszkedés, a környezeti kontextus átértékelése és a térbeli kapcsolatok keresése a kortárs építészet egyik meghatározó témája. Sajnos a mai magyar szakmagyakorlásban és az oktatás bizonyos területein az építészetet és várostervezést¹ különálló, egymástól független diszciplínaként kezelik. Azt gondolom, hogy ez az itthoni szemlélet alapvetően hibás. Az ettől való elmozdulás jeleként kell értékelnünk azt, hogy a közelmúltban több komplex szemléletű, építészeti és városépítészeti feladatot együtt kezelő tervpályázat került kiírásra, és a BME Urbanisztika Tanszékén született doktori értekezések is ezt a határterületet érintik.

¹ Az értekezésben a várostervezés elnevezést mint városi léptékű építészeti tervezés használom (Urban Design).

AZ ÉRTEKEZÉS FELÉPÍTÉSE

A tervezésméleti módszer legjobban a gyakorlati alkalmazáson keresztül mutatható be, így jellemzéséhez a tudományos- és szakirodalom számomra legfontosabb műveinek kiemelése mellett építészeti alkotásokat és terveket elemzek és mutatok be, köztük saját munkáimat és a mestermunkát.

Az értekezés első része a gondolatsor szakirodalmi megalapozását foglalja magában. Ebben a fejezetben a Team 10, Gordon Cullen, Christopher Alexander, Pogány Frigyes, Edward T. Hall, Dom Hans van der Laan és Meggyesi Tamás elméleti munkáinak egy-egy számomra fontos aspektusát emelem ki.

Az értekezésben ezután öt, a huszadik század második felében épült épületegyüttest, azok köztterekkel való kapcsolatát, kontextushoz való viszonyukat, beépítésük révén kialakuló térrendszerüket mutatom be és elemzem:

- Alison és Peter Smithson:	Economist Group irodaház, London, 1959-64
- Jurcsik Károly, Varga Levente:	Városközpont, Szekszárd, 1968-72
- Hans Kollhoff, Arthur Ovaska:	A Viktória tömb beépítése, Berlin, 1984-87
- Peter Zumthor:	Kunsthau, múzeum és irodaépület, Bregenz, 1990-97
- Rem Koolhaas, OMA:	Városközpont és 6. tömb terve, Almere, 2000-2002

Az értekezés utolsó szakaszában saját gyakorlatomból egy településrendezési tervet és két tervpályázati tervet mutatok be:

- Várbalog településrendezési terve	Győr-Moson-Sopron megye, 2001
- Többfunkciós épületegyüttes tervpályázat	Debrecen, Péterfia utca, 2004
- A Corvin Sétány Kapuja tervpályázat	Budapest, Józsefváros, 2002

Végül a mestermű részletes bemutatása után azt próbálom megmutatni, hogy a térbeli viszonyokról, térbeli átmenetokről való gondolkodás hogyan jelenik meg egy budapesti lakóépület tervezési döntéseiben.

ÉPÍTÉSZET ÉS VÁROSÉPÍTÉSZET HATÁRÁN – TÉZISEK ÉS GONDOLATOK

KONTEXTUS

Az európai kultúrákban a városi térszituációk kezelésében megkerülhetetlen a kontextus értelmezése és újraértelmezése. Kultúránk történelmi szemléletéből adódóan hiszünk abban, hogy az előzmények determinálják és meg is határozzák a viselkedésünket. Bármit is építünk, bármilyen épített vagy természeti környezetben, a környezet megértése és az ahhoz való viszonyulás az építészeti tervezés egyik alapvető mozzanata.

A kontextushoz való igazodás nem azért fontos, mert az építés helyes módja a történeti hagyományok folytatása, hanem mert ezek olyan mintákkal szolgálhatnak, melyek megértése elengedhetetlen. Az áthagyományozott struktúra, a meglévő formák jelentései, a hely történetével és szellemével kapcsolatos dokumentumok feltárása a tervezés fontos mozzanata. A viszonyulás mind morfológiai, mind tipológiai értelemben egy adott kontextus újrafogalmazását, átértelmezését is jelentheti, de semmiképpen sem nosztalgiát. A hagyományhoz, meglévőhöz való viszonyulás így nem akadály a nyitottságnak és a kísérletezésnek.

TÉZIS 1: A kontextushoz való viszonyulás nem a meglévő beépítés feltétlen folytatását jelenti, hanem lépték, térarány, térhasználat, funkció, anyaghasználat és kulturális jelentés komplex rendszerének megértését és folytatását, melyben az egyes elemek egyensúlya csak gondos mérlegelés, a hely tulajdonságainak, a hely szellemének megértése révén határozható meg.

VÁROSI ÉS ÉPÍTÉSZETI TÉRRENDSZEREK, TÉRBELI HIERARCHIÁK

A városi térhasználat egyik legfontosabb tulajdonsága, hogy a belakható és használható terek rendszerét a köztereken, közterületeken kívül egyéb közhasználatú terek, tércsoportok is alkotják. Elég, ha csak Giambattista Nolli híres Róma várostérképére² gondolunk, rögtön felvázolódik előttünk az a labirintusszerűen összetett kép, mely ezeket a tereket jellemzi.

² Giambattista Nolli: La nuova topografia di Roma (Róma új topográfiai térképe), 1748; a térkép részletét lásd a címlapon

A kép azonban – azt gondolom – az ott ábrázoltnál kicsit összetettebb. Azok a félpublikus terek, melyek ennek a térrendszernek a részét képezik, félprivát, majd privát terekben folytatódnak, és ezekkel kiegészülve hozzák létre azokat a térrétegeket, melyek az egyes csoportok használati zónájává válnak.

A városi térhasználat jellemzője, hogy a privát terekből indulva olyan mozgásokat végzünk, melyek révén félprivát, félpublikus, majd publikus terek sorozatán haladunk keresztül, és az egyes csoportok használati zónái más-más értelmet nyernek. Minden egyes zónának megvan a szerepe ebben a rendszerben.

TÉZIS 2: Egy jól felépített építészeti térsor - csakúgy, mint egy komplex városi térrendszer - rendelkezik azzal a tulajdonsággal, hogy térhasználati fokozatok hierarchikus sorozatából épül fel.

Az építészeti és városépítészeti térrendszerek térhasználati szempontból hasonlóan működnek. A két szakterület azonos módon építkezik, mindkettő az emberi mozgások, érintkezések és tevékenységek kereteit definiálja, így merev szétválasztások nem indokolt.

A térsorok mindig elemekből, önálló terekből állnak. Az egyes tereknek önmagukban értelmezhetőeknek kell lenniük, hiszen a térhasználatok különbözősége csak így tud érvényesülni. Fontos, hogy ezek a terek definiálódjanak, de legalább ugyanolyan fontos a megfelelő kapcsolódásuk, kapcsolataik rendszere is.³

A publikus, félpublikus, félprivát, privát terek sorozata révén létrejövő együttes fokozatosan más helyzetbe helyezi a használót; sokféle értelmezést és használati lehetőséget nyújt, ugyanakkor lehetővé teszi a kapcsolódásokat, a kiegészíthetőséget is.

TÉZIS 3: Építészet és városépítészet akkor működik jól, ha az általuk létrehozott térrendszerek, térbeli hierarchikus rendek, térstruktúrák és közlekedési rendszerek természetes módon összekapcsolódhatnak; ha egymást folytatni, kiegészíteni tudják.

Az építészeti, városépítészeti térsorok igazi értelmüket a felfűzés, az összekapcsolódás révén érik el, amivel egy magasabbrendű minőséget hoznak létre, új szerepet kapnak.

³ Szentkirályi Zoltán ezt a jelenséget nevezi relatív diszkrét terek folyamatos áramlásának

TEREK KAPCSOLATAI

A terek összekapcsolódása új helyzeteket teremt; új értelmezések lehetőségét, sokszínűséget hozva létre. Két tér kapcsolata új térbeli és funkcionális minőséget teremt, mely megsokszorozza a térhasználat módját. A szakirodalom ezt átmeneti tereknek, áthatásnak, transzparenciának vagy a terek áramlásának is nevezi.

TÉZIS 4: Külső és belső, tér és épület, városépítészeti és építészeti viszonya mindig a kettő kapcsolatából jön létre. Ezeket a kapcsolati tereket, a belőlük adódó tulajdonságok megformálásával tudatosan alakítani, formálni kell, hiszen általuk új términőségek jönnek létre.

Ezeknek a helyzeteknek a tervezése komplex szemléletet igényel, az értelmezhetőség sokszínűségének, akár az ellentmondásosságnak is teret engedve.

A TEREK ÉRZÉKELÉSE

A térérzékelésünk nem csak ahhoz kötődik, hogy mit látunk egy adott helyzetben, hanem ahhoz is, hogy az adott térben milyen tevékenységet tudunk végezni, milyen módon tudunk a térben mozogni, a teret hogyan tudjuk tevékenységeink során belakni. Mind a városi, mind az építészeti térszervezések egyik fontos sajátossága, hogy teljességükben az időbeli-térbeli mozgások révén tárhatóak fel. Megértésükhöz, működésük megismeréséhez a térbeli mozgás elengedhetetlen.

TÉZIS 5: Az építészeti/városépítészeti terek tervezésének egyik alapvető mozzanata a térsorok, térkapcsolatok tervezése, mely nem a statikus vizualitásra épül, hanem térbeli látványok sorozatából bontja ki az elérni kívánt hatást.

TÉRSZERVEZÉSEK ÉS FUNKCIÓ VISZONYA

Egy adott térbeli, időbeli, kulturális kontextus mindig teljesen új helyzetet teremt, ami az épület használatára, a hozzá kapcsolódó térhasználati zónákra, és ezen keresztül a funkcióra is kihatással van.

A funkció, legyen az középület vagy lakóépület, mindig mást és mást jelent, minden esetben a kontextus függvényében átértelmezendő. Mást jelent a lakófunkció egy mezőgazdasági településen, egy nagyvárosi környezetben, vagy éppen a budapesti Rózsadombon. Ennek megfelelően más és más térhasználati zónák kapcsolódnak hozzá.

A funkció értelmezése azt jelenti, hogy a kontextusnak megfelelően ki kell egészíteni azokkal a térhasználati zónákkal, melyek akár funkcionális igényekből akár a közösséghez való kapcsolódás igényeiből fakadnak.

TÉZIS 6: Az épület szigorúan funkcionális értelemben vett tereit mindig olyan térbeli keretek közé kell helyezni, melyek megengedik a funkciók kontextushoz való igazítását és sokrétű használatát. Olyan térbeli keretet kell létrehozni, melyben a kapcsolódás és a funkcionális átmenetek lehetségesek.

Ezek a térbeli keretek jellemzően a félpublikus, félprivát terek térrétegeibe esnek és valamilyen módon kapcsolatot létesítenek a kontextussal akár térhasználati, akár kulturális szempontból. Ezek azok a terek, amiken áthaladva felkészülhetek az új funkció befogadására, új viselkedésmódot vehetnek fel. Ilyen tér a középületek előcsarnoka és közlekedési rendszere, az előttük lévő publikus köztérrel. Ilyen tér egy mezőgazdasági használatú telken álló épület előkertje és tornáca, de ilyen tér egy lakóépület függőfolyosója vagy lépcsőháza, esetleg közös kertje is. Ezek azok a terek, melyek a hierarchikus térsorokban a kapcsolatokat létrehozzák privát és publikus terek térhasználati szélsőségei között.

FESZÜLTÉGGEEL MEGTÖLTÖTT TEREK

Az építészeti tervezés sajátossága az, hogy az általunk létrehozott terek nem önmagukért fontosak. Csak akkor töltik be céljukat, ha az emberi tevékenységek megtalálják benne a helyüket.

Amikor építészeti/városépítészeti térkapcsolatokat, térsorokat fogalmazzunk meg, tudatosan kell felvállalnunk a komplexitást, a többértelműséget, ami a használat sokszínűségének enged teret. Ezek a terek szívnak, sodornak s marasztalnak is egyben. Az ilyen terekben megjelenő összetettség olyan feszültségeket kelt, melyek nem hogy elbizonytalanítanak, hanem éppen ellenkezőleg: felhívják a figyelmet a minket körülvevő térbeli világra. Ennek hatására felfigyelünk környezetünk jelenlétére, kapcsolatba, kölcsönhatásba kerülünk vele, és akár tudatosan, akár öntudatlanul elkezdjük belakni, használni azt.

A tudatosan alakított térsorok, saját tulajdonságaik révén válnak a térhasználat zálogává.

MESTERMUNKA – TÖBBLAKÁSOS LAKÓÉPÜLET, BUDAPEST, JÓZSEFVÁROS, FUTÓ UTCA 12-14.

A beépítést a telek viszonylag keskeny és mély geometriája, illetve a négy telekre készített, egységes beépítési terv határozta meg.

Az épület az utcavonalon a szomszédos épületek utcavonalához illeszkedően, zártan épült be, 5-m-es, növényzettel telepitett előkerttel. Ez a beépítési mód jellemzi a szomszédos Futó utca 8-10 épületét, illetve a másik szomszédos épület (Futó utca 16-18) csatlakozó részét is, míg a telek keleti oldalán a hátsó épületrész a Futó utca 8-10 alatti épületrészhez csatlakozóan került elhelyezésre.

Az épület utcai szárnyának kialakítását és közlekedőrendszerét a leggazdaságosabb kialakítás, a közlekedőrendszerekre legracionálisabban felfűzhető lakásegységek jellemzik. Az utcai épületszárny 22 m-es mélysége 4+2 fogatos rendszer szerint épült be (a lépcsőház zárt teréből négy lakóegység, míg az onnan nyíló, külső folyosóról újabb két lakás nyílik).

Az utcai fronton lévő 8 méteres épületraktus zárt falat képez az utca felé, és szintenként 4, illetve a tetőszinten 2 lakásegységet tartalmaz. Az épületszárny udvar felé eső 8-m-es traktusa szintenként 2 – 2 egységet tartalmaz, de már csak a Futó utca 8-10 sz. alatti szomszédhoz csatlakozik, dél felé felnyílik, és nem csatlakozik zártan a Futó utca 16-18 épülethez. Ezzel a lakások nagy része ideális tájolást kaphat az utcai zártorú beépítés megtartása mellett.

A két lakótraktus közti belső, 6 méter széles közlekedősáv az épület függőleges közlekedőrendszerét tartalmazza, ami a beépítést a több szintet átfogó légudvarral és nagy felületű nyitásaival oldani, lazítani képes.

Az épületszárny magasságát a szabályozási tervben előírt utcai légtérarány, az építménymagasság, illetve a szomszédos épületekkel való egységes kezelés határozta meg. Az utca színjétől fél szinttel elemelt földszinti padlóvonal felett 7 lakószint kialakítására volt lehetőség. A hetedik lakószint már oldottabb kialakítású, tetőteraszokkal, ferde síkú tetővel. Az épületszárnyban összesen 38 lakás került elhelyezésre.

Az utcai szárny mögött fennmaradó telekméret megengedte az udvari épületszárny kialakítását. Ennek méretét a szomszédos épülettől tartandó kötelező tűztávolságok, a hátsókerthe előírt szabályozás, illetve a lakások közötti átlátások határozták be. Itt így egy ötszintes lakószárny került kialakításra kétfogatos elrendezésben, összesen 10 lakóegységgel.

épületek utcavonalán kialakuló köztér és utca, vagy a tömb belsejében létrejövő közös zöldfelület - megformálása biztosítja a beépítés előnyeit.

Ebbe a kontextusba kerül az épület, mely a közös koncepcióból adódó adottságokat bontja le és gondolja tovább.

Az épület zárt térfallal néz az utca felé, folytatja az utca és köztér megkezdett térfal-kialakítását. Az épület - a rendezési tervben előírt „utcaszélesítés” ellenére is - szűk, feszes utcában áll, ezért - a Futó utcában közlekedve – csak erős perspektivikus torzulásban látjuk. Főhomlokzatára nem nyílik olyan rálátás, ahol azt teljes egészében áttekinthetjük, az épület utcában elfoglalt helye nem hozza azt hangsúlyos helyzetbe. A funkcionális igények sem indokolják a homlokzat erősebb tagolását, így az törekszik a zártságra, az elaprózott térbeli plasztika kerülésére. A főhomlokzaton megjelenő egyetlen nagyméretű tömegmozgatás - az utcai lakótraktus két középső lakásának 1,5 m-es kiugratása - a budapesti bérházak egyik jellegzetes tipológiai alapformáját fogalmazza újra.

Ahogy haladunk az épület felé, egyre több részlet jelenik meg, miközben az utcai homlokzat egészét már nem látjuk át, azt szemünkkel befogni nem tudjuk. Itt kezd érvényesülni az utcai, téglaburkolatos lábazati sáv és az épület utca felé való földszinti megnyitása.

A megnyitás a homlokzathoz és az épülettömeghez képest kisméretű, az utca látlatából nem érzékelhető. Amint azonban a feszes térarányú utcában egy vonalba kerülünk vele, a szemlélőhöz való viszonya olyan lesz, hogy kitölti a látómezőt, és érvényesülni tud az épület belső közlekedőrendszerének utcával kialakuló kapcsolata.

Ez a fedett, külső tér a gépkocsilehajtó és a gyalogos bejárat összekapcsolásából jön létre. Vizuális kapcsolatot létesít az utca és a belső lépcsőház között, fényt visz be a lépcsőházba, a terek között új átmeneti términőséget hoz létre, mely már nem az utca része, hiszen attól elzárt, de még nem is a házé. Fedett nyitottsága révén még védelmet nyújt, de már felkészít az utcai viselkedésformára. Mint egy belvárosi kapualj, átmenetet képez az utca és a lépcsőház között.

A kapun belépve megérkezünk az utcai épületrész lépcsőházába. A lépcsőházi tér a hat méter széles traktusszélességével, a légudvarhoz, az utcához és a kerthez való vizuális kapcsolatával jól átlátható, tágas teresedést hoz létre. Ez a lépcsőház az egész épület egyik legfontosabb funkcionális és térhasználati eleme, mely a közös beépítés során kialakított térbeli struktúra előnyeit használja ki.

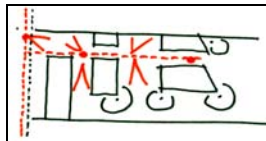
Ebből a térből indul a lakóegységek nagy részét tartalmazó utcai épületszárny lépcsője és felvonója, innen indul a hátsókerti épületszárnyhoz kapcsolódó fedett átjáró, ide érkezik a pincel gépkocsitárolóhoz vezető lépcső, innen indulnak a függőfolyosók és ide kerülnek a postaládák. A térből az átlátások révén rálátni a kerti közös zöldfelületre, de még látni az utcát, hogy éppen ki jön fel a gépkocsilehajtón. A tér, habár funkcionális értelemben csak egy közlekedőfelület, a ház életének szervezőjévé válik, tágassága révén emberi kapcsolatok kialakítására is alkalmas. Athidalja az utca és a lakás különböző térhasználati módjai közötti különbségeket.

A tér építészeti megformálásában a külső-belső átmenet fogalmazódik meg. A homlokzatképzést meghatározó anyagok jelennek meg a belső térben is: a téglaburkolat, a liftakna belső térbe is beforduló, és a gépészeti aknán is megjelenő színei, a nagy üvegfelületek, valamint a korlátok és a korlátokhoz kapcsolódó tűzihorganyzott acélrácsok.

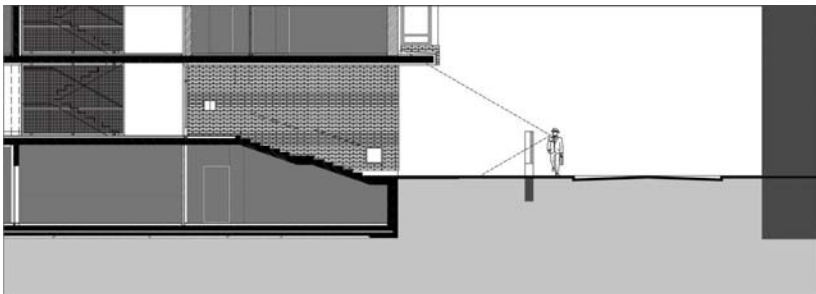
A hátsókerti épületszárny felé haladva a fedett-nyitott átjáró külső terébe érkezünk. Itt az egész beépítés térbeli rendszere áttekinthetővé válik. Bár az udvarnak csak a telken belüli részei „elérhetőek”, a beépítés közös udvarának tágassága és átlátásai révén egy nagy kertbe érkezünk. Így jutunk el a hátsó épületrész lépcsőházához és itt lehet a kert közös használatú részeit is megközelíteni. Az utcán kezdődő átmeneti térsornak ez az utolsó eleme.

Az épület a beépítéshez illeszkedő, belső hierarchikus rendjével létrehozza azokat az átmeneti térrétegeket, melyek a használat során nyelik el értelmüket. Ezek a terek azok, ahol a ház idős lakói le tudnak ülni beszélgetni, ahol a szomszédokkal lehet néhány szót váltani vagy ahol meg tudom várni, hogy a zuhogó eső kicsit csendesüljön. Egy olyan térbeli rendszer jön létre, mely térhasználati rendjével a funkcionális igények kielégítésére is komplexen tekint.

Alkalmazkodik a beépítési tervhez, de differenciálja is annak rendszerét. Egy összetett térstruktúra önálló, de szerves részévé válik.

A MESTERMŰHÖZ ÉS A DLA ÉRTEKEZÉSHEZ KAPCSOLÓDÓ PUBLIKÁCIÓK, ELŐADÁSOK ÉS TERVPÁLYÁZATOK

- 2000 tavasz • Egy tér Antropológiája, vetítettképes előadás Locsmándi Gáborral a Horváth Mihály térről a BME DLA képzésének keretében; szöveg: Locsmándi Gábor, fotók: Locsmándi Gábor, Szabó Árpád
- 2000 tavasz • Rem Koolhaas a Generic City (Jelleg nélküli város) című írásának fordítása Megjelent a 'Mérhető és Mérhetetlen' Építészeti írások a huszadik századból c. kötetben és az Új Magyar Építőművészet 2001/1 számában (Szántó Katalinnal)
- 2000 óta • Városépítés 3., Városépítés 4. és Komplex tervezési feladatok konzultálása Budapest belső városrészeiben (Erzsébetváros, Józsefváros, Ferencváros)
- 2001 ősz • Dom Hans van Der Laan építészete és a Vaals-i kolostor – előadás a DLA képzés keretében
- 2002 tavasz • IBA Berlin – előadás illetve egyetemi jegyzet készítése Kerékgyártó Béla „Berlin átváltozásai” kurzusán (Kerékgyártó Bélával és Bujdosó Győzővel)
- 2003 január • A Corvin Sétány Kapuja Tervpályázat; ÉME Mesteriskola (Fonyódi Mariannal, Klobusovszki Péterrel és Tomay Tamással) - I. díj
- 2004 június • Bevásárló Központ és Multifunkcionális Épületegyüttes Tervpályázat, Debrecen, Péterfia utca, ÉME Mesteriskola (Lasztóczy Péterrel, Papp Róberttel és Cságyoly Ferencsel) - I. díj
- 2004 november • Városépítés 4. építészeti alkotóhét szervezése a Belső Erzsébetváros aktuális építészeti problémáiról
- 2005 május • Meghívott bizottsági tag a Harvard Graduate School of Design, Boston, budapesti témájú (Corvin Sétány) tervezési kurzusának végső tervbemutatásán
- 2006 április • Feszültséggel megtöltött terek, előadás a „Láthatatlan városok” című, az Urbanisztika Tanszék által dr. Meggyesi Tamás tiszteletére rendezett szimpóziumon
- 2006 szeptember • Kifordítva: Passzázsház lakótömb, Budapest, Belső-Józsefváros; Dobai János épületének kritikája Megjelent: az Új Magyar Építőművészet 2006/4 számában

MESTERMUNKA - TERVEZŐK, TÁRSTERVEZŐK ÉS LEGFONTOSABB MUTATÓK:

48 LAKÁSOS LAKÓÉPÜLET

Generáltervező:

Felelős tervező:

Építész tervező:

Építész munkatársak:

Tartószerkezet:

Épületgépészet:

Épületelektromosság:

Épületszerkezetek:

Beruházó:

Kivitelező:

Telek területe:

Telek beépített alapterülete:

Szintek száma:

Lakások összes nettó alapterülete:

Elhelyezett gépkocsibeállók száma:

BUDAPEST, VIII. ker., Futó utca 12-14.

LENZSÉR ÉS TÁRSA KFT.

LENZSÉR Péter, DLA

SZABÓ Árpád

RÓZSÁS Vera, NÉMETH András, TERBE Rita

NAGY András, ATLANT KFT.

TÓTH Gyula, NOTABENE KFT.

NAGY Gábor, NNC KFT.

FARSANG Attila, FRT RASZTER

OTP Ingatlan RT.

Royal Bau RT.

1877 m²

759,3 m²

7 lakó- és 1 garázs szint

2521,9 m²

26 db

„Ha sok cseresznyepaprikát madzagra fűzünk, abból lesz a paprikakoszorú. Ha viszont nem fűzzük fel őket, nem lesz belőlük koszorú. Pedig a paprika ugyanannyi, éppoly piros, éppoly erős. De mégse koszorú. Csak a madzag tenné? Nem a madzag teszi. Az a madzag, mint tudjuk, mellékes, harmadrangú valami. Hát akkor mi?...

Az élet értelme /részlet/, Örkény István:
Egyperces novellák